

AGENDA DEL MES DE JUNY DE 2026

- 4-7 **Dijous-Diumenge.**
A l'Oratori de Gràcia:
D'11,30 h. a 13 h. i de 17 h. a 20 h.: **L'ou com balla** (al claustre).
- 7 **Diumenge. El Cos i la Sang de Crist.** Solemnitat.
- 12 **Divendres. Sagrat Cor de Jesús.** Solemnitat.
- 14 **Diumenge XI de durant l'any.** Festa.
- 21 **Diumenge XII de durant l'any.** Festa.
- 24 **Dimecres. St. Joan Baptista.** Solemnitat.
- 28 **Diumenge XIII de durant l'any.** Festa.
- 29 **Dilluns. St. Pere i St. Pau.** Solemnitat.

Horaris de misses: Dissabtes a les 19 h. i diumenges a les 12 h.

Dissabtes, a les 18 h.: Estudi d'evangeli.

Cada diumenge, a les 13 h.: Concert d'orgue a càrrec de l'organista titular de l'Oratori, Bernat Bailbé. Entrada gratuïta amb aportació voluntària.

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

A l'Oratori de Gràcia: EN EL MES DE JULIOL:

4-12 Colònies de l'Esplai "JASD" a Sta. Maria de Meià

OPERA A GRÀCIA... AL CLAUSTRE

Dissabte 4, a les 19h.: Gala els Tres Tenors.

Diumenge 5, a les 19h.: La Traviata.

Dissabte 11, a les 19h.: Tosca.

Telf. de l'Oratori de Barcelona: 680859537.

Web d'interès: www.oratoribarcelona.com

www.oratorigracia.com

www.arxiprestatdegracia.cat

NOTA: Recordem que els mesos de juliol, agost i setembre no es publica el full.

Molt bon estiu per a tots!

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (34) Juny de 2026

Oratori Sant Felip Neri de Barcelona

CONEGUEM UNA MICA MÉS L'ORATORI (i IX)

En el Congrés General de l'any 2000, el prof. Guzman Carriquiry (aleshores sotssecretari del Pontifici Consell per als Laics) ens deia, parlant de Sant Felip Neri: «*La persona creix en la seva humanitat només si troba un testimoni més gran que ell mateix, una paternitat, una presència extraordinària que li indica el camí del creixement, la cruïlla de la llibertat, les exigències de la responsabilitat, sense quedar atrapats en els propis límits, passions i justificacions*». I va continuar: "*Felip Neri va ser un autèntic mestre d'ànimes no en un sentit íntim, sinó en el do que abraça tota la persona, amb les seves circumstàncies, fins al fons del seu ésser. El que crida l'atenció de sant Felip és el solidesa del seu arrelament en el realisme de la encarnació. La santa Humanitat de Jesús esdevé una prova commovedora. El camí de la santedat es basa en un fet real, una trobada imprevisible en les circumstàncies de la vida, accessible a qualsevol persona, de qualsevol estat o condició, que el rebi amb la admiració dels nens*".

La societat actual, àmbit de la nostra missió, es caracteritza per la disgregació de certes estables, per la qual cosa sembla impossible trobar un cert fonament en tot, fins i tot en la moral; caracteritzat per una raó feble i, en conseqüència, pel predomini de l'emoció sobre la raó; per un clima de desconfiança, decepció i desorientació generada pel nihilisme, l'individualisme, el relativisme, la cultura líquida, en què la llibertat s'interpreta com una alternativa a qualsevol norma: la situació que descriu així el teòleg Pierangelo Sequèri: "*degradació antropològica induïda pels models culturals de la societat de consum i de l'entreteniment; inèrcia proactiva; polèmica (violència, agressió de tots contra tots) en un món que perd el logos; politeisme dels déus: la fixació de la joventut, l'obsessió pel benestar, el totalitarisme de la comunicació, la irreligió de la secularització*".

«*Tot cristià, en la mesura que es santifica, es fa més fecund per al món*» llegim a «*Gaudete et exsultate*»; i a «*Evangelii Gaudium*»: "*Cal fer una pausa en la pregària per demanar-li que torni a fascinar-nos... Per tant, és urgent recuperar un esperit contextual, que ens permeti redescobrir cada dia que som guadians d'un bé que humanitza, que ajuda a portar una nova vida. No hi ha res*

millor per transmetre als altres... El problema no sempre és l'excés d'activitat; són, sobretot, activitats mal viscudes, sense motivació adequada, sense una espiritualitat que impregna l'acció i la faci desitjable... Així pren forma la major amenaça, que és el pragmatisme gris de la vida quotidiana, en què tot aparentment transcorre normalment, mentre que en realitat la fe s'està esgotant i degenerant en mesquinesa. Cridats a il·luminar i comunicar la vida, ens deixem fascinar per coses que només generen foscor i cansament interior, i que debiliten el dinamisme apostòlic”.

El papa Benet XVI va dir als sacerdots:

“La vida interior és essencial per al nostre servei com a sacerdots. El temps que reservem per a la pregària és "treball" pastoral, és també pregar pels altres”. A la "Comune dei Pastori" llegim com a característica del bon Pastor: "multum oravit pro fratribus". Això és típic del Pastor: que té pregària, que es presenta davant el Senyor substituint també els altres que potser no saben pregar, que no volen pregar, que no troben temps per pregar. Aquest diàleg amb Déu és obra pastoral! Celebrar la Santa Missa i recitar el Breviari. Però més que actuar, adonar-se'n de com escoltar la Paraula que el Senyor ens ofereix. Cal interioritzar aquesta Paraula. Aquestes dues realitats són zones de llibertat, de vida interior.

El Cos i la Sang de Crist: aliment de vida cristiana

La solemnitat del Cos i la Sang de Crist ens recorda un dels dons més grans que Jesús va deixar a la seva Església: l'Eucaristia. En el pa i el vi consagrats, Crist es fa realment present i es dona a nosaltres com a aliment espiritual, signe d'amor i font de vida.

Participar de l'Eucaristia no és només complir una tradició, sinó trobar-nos amb Jesús viu, que ens acompanya, ens consola i ens dona força per caminar cada dia. Quan combreguem, rebem el Cos i la Sang de Crist, i això ens uneix més profundament amb Déu i també entre nosaltres, com a comunitat cristiana.

L'Eucaristia és memorial del sacrifici de Jesús a la creu, expressió màxima del seu amor. Ell es parteix i es reparteix per tots, ensenyant-nos el camí de la generositat, del servei i del perdó. Per això, qui participa del pa de Crist està cridat també a ser pa compartit per als altres: a viure amb més amor, solidaritat i esperança.

Enmig de les presses i dificultats de la vida, l'Eucaristia continua essent una font de pau i de renovació interior. Ens recorda que no caminem sols, que Crist és present enmig del seu poble i que el seu amor és més fort que qualsevol foscor.

Que aquesta celebració ens ajudi a valorar més el gran regal de l'Eucaristia i a viure amb un cor més obert a Déu i als germans.

